

talte igaar om ſin Opfattelse af den politiffe Stilling i det Hele taget, og navnlig om ſin Opfattelse af Kjøbenhavnene under den ſtaaende politiffe Strid. Jeg opfattede hans Udtalelſer ſom ironiffe, jeg veed ikke, om jeg har Ret deri, men det gjorde jeg nu. Det ligger ikke for, hvorledes man ſtiller ſig udenfor Rigsdagen til de enkelte Spørgsmaal eller til de forſkjellige politiffe Situationer. Jeg har imidlertid den ſamme Opfattelse, ſom jeg altid har havt, at vi ſkulle afgjøre Sagerne efter, hvad Blit vi, ſom ſidde herinde, have paa Tingene. Nu er der af flere ærede Medlemmer, navnlig idag af det ærede Medlem for Thisted Amts 4de Valgkreds (Chr. Ravn) rettet nogle ſtarke Udtalelſer til det ſamme ærede Medlem, ſom meget ofte ogſaa ere rettede mod mig, nemlig dette, at vi have maattet flytte fra den ene Valgkreds til den anden, at vi ere blevne vragede i den ene Kreds og have maattet ſøge Valg i den anden. Jeg veed ikke, om det ſkal være en Behreidelse, ſom rettes mod os, og om de Herrer, ſom vedblivende kunne holde ſig i en enkelt beſtemt Valgkreds i en lang Række af Aar, ſætte en Værdi, men jeg ſkal kun ſige, at jeg tror ikke, at det kan rettes ſom en Behreidelse mod det ærede Medlem fra Kjerteminde (N. Andersen) og mig, at vi ikke ere vegne tilbage for at ſtille os paa en ſaadan Maade, at Følgen deraf kunde blive den, at vi blive vragede i vore Valgkreds. Det er ganſke viſt ikke nogen Behagelighed at ſe Medborgere, ſom tidligere have ſkjænket En Lillid, ved en anden Leilighed unddrage En denne Lillid; men det, ſom har været Grunden til, at vi have ſet bort fra denne Ubehagelighed, er, at det har været imod vor Overbeviſning at handle ſaaledes, ſom Mørtallet til en given Tid har ment, at vi ſkulde handle. Vi foretrække at indtage den Stilling, ſom efter vor Overbeviſning er den rette, ſelv om dette fører til, at vi blive vragede i vore Valgkreds, og jeg antager, at min ærede Ven fra Kjerteminde og jeg ſkulle være ſaa heldige, at vi i al Fremtid kunne indtage en ſaadan Stilling, at vi ikke ville vige tilbage, ſelv om Følgen af denne vor Stilling maatte blive den, at der reiſer ſig en ſtærk Agitation imod os, og at det lykkes vore Modſtandere at faae et Flertal for andre Anſtuelſer i vore Valgkreds. Dette foretrække vi fremfor til en Tid at ſtaa her i Thinget og tale varmt og oprigtigt f. Ex. for at give Lønningstillæg til Lønninger indtil 4,400 Kr., og ſaa til en anden Tid at gaa ud i Landet og ſige til Velgerne: Hvor mange er der vel af Eder, ſom have mere end 2,500 Kr. om Aaret, ſamt tale om det Urigtige og Forførbelige ved, at vi, ſom ſtaa paa den anden Side forsvare, hvad vi altid have forsvaret, nemlig Grændſen ved de 4,400 Kr., hvorved man veed, at man taler Befolkningen til Behag. Jeg ſiger, at vi foretrække dette, ſelv

om det fører til, at vi falde i vore Valgkreds. (Ufbrydelse.) Ja, det have vi ſaa ofte hørt udtale. Have vi f. Ex. ikke mange Gange paa Møderne hørt det ærede Medlem for Veile Amts 2den Valgkreds (Berg) raabe til Forſamlingen: Hvem af Eder have vel mere end 2,500 Kr. at leve af? Hvormange af Eder har 2,500 Kr. at leve af? Og har ikke ogſaa nu i de ſidſte Dage offentlige Blade citeret de varme Udtalelſer, ſom ſaldt fra det ærede Medlem her i Thinget, for at blive ved den gamle Grændſe.

Anden Viceformand (Høgshro): Jeg tror dog, at det ærede Medlem helſt maa indſtrænke ſig til en Dmtale af, hvad der er blevet ſagt her i Salen.

Dinesen: Det ſkal jeg ogſaa gjøre, men det er de Tilraab, ſom komme, ſom foranledige mig til at gaa udenfor, hvad der er blevet ſagt her i Salen. Saaſnart diſſe Tilraab ophøre, ſkal jeg heller ikke berøre, hvad der er paſeret udenfor denne Sal.

Anden Viceformand (Høgshro): Det ærede Medlem behøver ikke at tage Henſyn til de Tilraab, der komme.

Dinesen: Saa vil jeg bede den høitæredede Formand om at rette ſin Ordenspaataldelse til Tilraaberne og ikke til mig.

Anden Viceformand (Høgshro): Jeg anſer det for en Selvfølge, at de Medlemmer, ſom komme med Tilraab til den ærede Læſer, meget vel vide, at der ikke behøver at blive taget Henſyn til deres Tilraab.

Dinesen: Jeg vil da haabe, at dette vil have ſin Virkning under den fremtidige Debat. — Hermed kunde jeg gjerne ſlutte. Jeg finder ikke Anledning til at gaa ind paa Andet af, hvad der er kommet frem. De Udtalelſer, der her ere ſaldne om Republiken og om den republikanſke Underſtrøm, ſom man nu med ſaa megen Forſigtighed holder af at tale om, ſkal jeg ikke gaa dybt ind paa. Jeg kender meget vel, hvilket Omfang diſſe Bevægelſer omkring i Landet have; men jeg veed ogſaa meget vel, at de, ſom raabe paa Eroffab imod Forfatningen, ſelvſpøgelig ikke kunne have nogenſomhelſt Del i denne Bevægelſe. At ærede Medlemmer kunne gaa ſaa vidt i deres Udtalelſer ſom det ærede Medlem fra Ribe (Buſſ), der igaar ſagde, at man nu ikke vilde give 25 Ore for at vinde Kongedømmet tilbage, naar det var forsvundet, tror jeg vidner om, at man er kommen ind under det Begreb, ſom en æret Landsthingsmand bragte til Anvendelse forleden, da han talte om „Buſſemandspolitikk“.